

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancoate nu se
primesc. — Manuscrise nu se
retrimet.
INSEERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anulări:
în Viena: M. Dukas, Heinrich
Schickel, Rudolf Mosse, A. Oppolzer,
Nachfolger; în Budapesta: A. F.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agence Havas, Suc-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karolyi & Ledermann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o coloană 8 cr. și
50 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarif și învoială.
Reclame pe pagina a 8-a o
serie 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” iese în săptămânile di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, piața mare,
Teatrul înalt Nr. 30 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dușul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 15.

Brașov, Sâmbătă, 20 Ianuarie (1 Februarie)

1896.

Motivele apelului nostru.

II.

Azi lăsam să urmeze partea a
loui și cea din urmă a estraselor
lin articuli noștri, cari avură de
cop a marca situațiunea din primă-
vara anului trecut, indicând tot-odată
odul, prin care, după vederile nos-
e, s'ar fi putut ajunge la o îndrep-
re a ei.

Cetitorul va scii să judece în-
și mai bine intru cât cele ce
-am scris înainte cu opt luni au
oă deplină valoare și pentru present:

Ce se facem?

Fără îndoială ni-se impune azi, mai
mult ca ori și când, datoria de a continua
lupta pentru drepturile și libertatea popo-
rului român.

Trebuie să luptăm. Și cu cât suntem
mai mulți cu atât mai mari și mai bune
rezultate trebuie să dobândim.

Acosta însă nu se poate ajunge decât
prin organizarea luptei.

Lupta este legală și constituțională.
Mijlocul de-a-o organiza este unirea și con-
centrarea noastră într'un partid politic, care
se reprezente postulatele, dorințele și aspi-
rațiunile poporului român.

Acest partid l'am înființat la 1881 și
l'am numit **partid național român**. Pro-
gramul partidului este crezul nostru, el
formeză baza acțiunii noastre, ce are ca
țintă redobândirea egalei noastre îndreptă-
țiri naționale.

Partidul s'a născut între prigoniri și
înca dela nascerea lui adversarii i-au jurat
morte.

Azi ei se simt mai tari și au poten-
țat persecuțiunile în contra lui...

...Incerărilor volnice și ilegale ale po-
testății publice luptătorii noștri datorî sunt
să le opună **resistența legală** în apărarea
partidului, a organizației lui precum și a
programului național...

Unitatea de acțiune.

Pentru scopul acesta avem lipsă ina-

inte de toate de unitatea de acțiune în
sinul marelui corp al partidului nostru na-
țional, în care ne-am unit dela 1881 încôce
toți Românii din Transilvania și Ungaria.
Și această unitate de acțiune este neapărat
condiționată de o conducere aptă, înfe-
léptă și tare a partidului și de o concen-
trare a tuturor elementelor sănătoșe, cin-
stite și harnice împrejurul ei.

...Încă înainte de 1881, pe când am
stăruit pentru o organizație tare a parti-
dului nostru național, căutam să convin-
gem pe bărbații noștri fruntași, că *nicăiri*
*o erore nu este mai puțin scusabilă ca în po-
litică*, pentru-că nicăiri nu pôte avé urmări
mai funeste; căutam să le aducem aminte,
oă istoria judecă aspru faptele acelor bărbați,
cari au luat asupra-și grava răspundere
de-a conduce un popor în vremuri grele.

Cestiunea de-a da partidului o con-
ducere, care în timpurile aceste critice să
fiă la înălțimea chiamării sale, este dér
cestiune capitală.

Resolvarea ei atărnă însă dela altă
evoluțiune, ce trebuie să se facă în sinul
partidului, și pe care am numit-o: concen-
trarea tuturor elementelor sănătoșe, cin-
stite și harnice.

Concentrarea acosta însă nu se pôte
săvârși pe câtă vreme nu vor fi delăturate
elementele nesănătoșe, imorale, ori neap-
te, cari turbură într'un mod său altul circulele
partidului.

Este déră absolută necesitate ca să
premărgă un *proces de purificare* în sinul
partidului nostru.

Până când vom tolera, ca o semă de
ômeni, fără de nici un control, degagiați
de ori-ce răspundere față cu națiunea, să
bată câmpii politicei noastre și să tragă
brăzdă peste o muncă asiduă de decî de
ani; până când vom suferi ca în lipsa ori-
cărui plan și a ori-cărei direcțiuni serioșe,
toti nechămății să turbure apele ei, până
atunci o raliare a forțelor noastre naționale
va fi cu neputință și vom merge din
desastru în desastru.

Dela o selecțiune curățitoare, care să
ne facă posibil a scôte neghina din hota-

rul nostru, atărnă dér succesul unei *con-
centrări puternice* în sinul partidului, atărnă
buna noastră conducere și unitatea acțiunii
noștre.

Procesul de purificare.

Cum și de unde să începem purifi-
carea?

Pe plan sunt azi acele elemente, cari
au zădărnicit concentrarea în sinul parti-
dului nostru, concentrare de toți dorită
după procesul Memorandului, ca singur
mijloc de a eși din impas, și inițiată în
Iunie anul trecut de președintele comite-
tului.

Aceste elemente se grupază în jurul
diarului „Tribuna”, care se declară a fi al
comitetului și se afișază ca singurul diar
„acreditat” al partidului, dér care de fapt
s'a pus în contradicere și cu comitetul, și
cu partidul, și cu programul nostru națio-
nal, făcând o politică *sui generis*, ce cul-
minază în năsuința, din și în și tot mai
vedită, de a împiedea ori-ce concentrare
serioșă, de a produce certe și desbinări în
sinul partidului, pentru ca oica, care îl
conduce, să pôtă urmări cu atât mai ușor
planurile ei egoiste.

a) Disciplinarea „Tribunei”.

Dacă „Tribuna” este proprietatea co-
mitetului, atunci membrii lui, vorbim de
cei neîntemnițați, datorî sunt să facă ren-
duială la acosta fôia, să înlătore dela con-
ducerea ei persoanele, cari abuzază de în-
crederea, ce li-s'a dat, seu sunt neleale și
nedestoinice în împlinirea chiamării lor și
să le înlouiască cu bărbați credincioși par-
tidului, conscii de răspunderea ce au luat-o
asupra-și, destoinici și prevădători.

La cas contrar, când adevă comitetul
n'ar avé drept de a dispune asupra acesteia
foi, rezultă de sine îndatorirea sa de a-o
disciplina pe altă cale, denegându-i îndrep-
tățirea de-a vorbi în numele comitetului și
a partidului și stigmatizând în fața publi-
cului purtarea ei necalificabilă.

b) Purificarea partidului.

Purificarea partidului nostru de ele-
mentele, cari lucră în contra consolidării

lui, fiă conscient, cu plan și cu tendințe
premeditate, fiă inconscient, are să se facă,
după părerea noastră, în două direcțiuni.

Ea mai întâiu trebuie să se estindă
asupra persoanelor, cari stau în serviciul par-
tidului seu cari pretind a-i servi cauza.

În privința acosta trebuie să avem ca
devisă: *Fiă-care la locul și la postul seu;*
ômeni de inimă și cu trecut nepătat;
ômeni stăruitori și credincioși causei;
ômeni cu modestia, cari nu lucră pentru
a-și face reclam personal, ci pentru a-și
implini o sfântă datorie națională.

Al doilea, purificarea trebuie să se es-
tindă și asupra *ideilor și a principiilor*.

Prea mult s'a păcătuit și se păcă-
tuesce pe spinarea programului național și
pe contul principiilor profesate de partidul
nostru.

Dacă vom mai tolera să resară ca
ciupercile ideile și propunerile cele mai
scrintite și se fiă răspândite în public, *fără*
*de a fi controlate din partea conducerii par-
tidului*: decât nu se vor părași experimen-
tele periculoșe cu căutarea de razim prin
degradarea causei noastre la uneltă în mânu
unor factori străini de ea; decât vom pipăi
și de aici încolo mereu prin întunerecul
unor *prejudiții din trecut*, ne vom pomeni
încă într'o di, că nu mai scim ai cui sun-
tem și de este partidul nostru în adevăr
romănesc, seu unguresc, nemțesc, ori chiar
japonez.

Nici-odată n'a fost mai necesară ca
acum o *disciplină severă și cu privire la*
ideile și principiile, ce le profesăm pe te-
meiul programului nostru național. Trebuie
să curățăm acest egor de neghina ideilor
străine importate cu ghotură de un timp
încôce și să ni-l păstrăm curat și integru,
cum l'am eredit dela moșii și strămoșii
noștri.

c) Raliare și concentrare.

Pentru a săvârși însă opera unei pre-
meniri radicale în sinul partidului nostru,
care să ne facă cu puțință o concentrare
și o acțiune puternică, este înainte de toate

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Namman Abbas.

De C. Tanera.

(Urmare).

3.

În dimineața următoare întrebă mama
lui Abbas pe bolnavă, că permite-i-va lui
Namman să-o viziteze.

Tinera Turcoică răspunde roșind:
„Sciu, că la Creștini există alte datini,
nu ca la noi. Te rog, hotărășce, cum afi
tu de bine”.

— „Fiul meu se va bucura, decât fi
vei permite să se încunoscinteze în per-
sonă despre starea ta. Pentru ca să fi
liniștită eu nu mă voi mișca de lângă
tine”.

Îndată după aceea intră Namman. U-
mit privi el la tinera Turcoică, care zăcea
pe perinile albe și prospicioa fôrte dragălaș.
Și pe el îl cuprinsese perplexitatea, ce se
putea ușor ceti din fața Turcoice. Se pre-
domni însă, și o întrebă în ton la apa-
rință indiferent: „Te-ai odihnit bine Dil-
ruba?”

— „Așa bine, ca în sinul profetului.
Allah mi-a trimis o bine-făcătoare în per-
sona mamei tale. Nici nu vè voi pute
multămi în totă viața mea pentru ceea ce
ați făcut voi doi pentru mine.”

— „Nu mai vorbi despre aceea, Dil-
ruba. A fost o întemplieră favorabilă, că nu
m'am lăsat să fiu reținut prin viscol de-
o pleca acasă.”

— „Nu, Namman Effendi, a fost no-
rocul meu. Tu ai trebuit să vii pe acolo,
câci decât nu vineai, muream. Încă o suflare
puternică a vântului m'ar fi aruncat în
abis, unde mă prăpădeam, ca și cei doi vi-
ziti, sêrmanii”.

— „Probabil, că cuprind ceva adevăr
cuvintele tale. De-almintrelea norocul tîu
zace în grigea ce-o simte mama mea tot-
deuă pentru mine. Pentru a nu-o neliniști
plecasem eu din Beirut, în mânia rugărilor
rudelor mele”.

— „Atunci grigea mea, de astă-dată
a fost de mare preț” observă mama lui Ab-
bas. „Ea a făcut, ca tu să poți salva o
viață de om tină și înfloritoare”.

— Spui adevărul, și de aceea să pre-
supunem că împrejurarea acosta a servit
spre norocul Dilrubei. Cum s'a întemplat

însă, oă tu plecași pe drumul ce duce peste
munte în așa o tempestată și însoțită numai
de doi vizitii?”

— „Mă însoțise încă și un soldat că-
lare și un eunuch din haremul tatălui meu.
Aceștia însă, după-ce mi-să întemplieră ne-
norocirea, pare că s'au gândit să-și salveze
numai pielea lor, sigur că ei au dus tată-
lui meu scirea despre mărtea mea”.

— „Poți să-și scrii mâne o epistolă.
Posta plecă spre Damasc dimineața la
7 ore. N'ai putut să amâni călătoria ou
o di?”

— „Nu. După mărtea mamei mele am
trăit aprôpe doi ani la o soră a tatălui
meu în Larnaca, de ore-ce cele-lalte două
soții ale tatălui meu nu mă prea iubiau.
Înainte c'un jumătate de an însă, tatăl meu,
care trăise în timpul din urmă în Kanawat
la pôlele muntelui Hauran, se mută la
Damasc și lăsa să se întocmescă espres
numai pentru mine un haremlic în noua sa
locuință. De aceea îmi ordonă să mă 'ntorc
peste Beirut la Damasc. Eu voi locui se-
parat de cele alalte femei și voi conveni
fôrte puțin cu ele. Măne s'ară voia să aran-
geze tatăl meu o mică festivitate pentru
de-a mă introduce ca stăpână în harem-

licul meu. Pentru aceea îi porunci eunu-
chului Mustafa, ca mâne să sosim precis
împreună în Damasc. Ne făcuserăm planul
să ajungem eri până la Schtora, astăzi
până la hanul Meselun, așa oă mâne cătră
amiază am fi sosit în Damasc. Nu avurăm
însă nici idee, când plecarăm din Beirut,
despre tempestatea teribilă de pe munții
Libanonului. Ast-fel m'a adus sôrtea la
Zahle și m'a încredințat îngrijirei vôtore”.

Dôamna Abbas o intrerupse: „Ceea-ce
îmi causează mare plăcere. Mă bucur, oă
voiu avea pe câtva timp o fiică dră-
guță, și regret numai aceea, că a fost o
rană durerôsă motivul, pentru care ai fost
adusă în casa mea”.

— „Nu mă mai dore, Kadină, oăci
mâna ta a fost balsamul vindecător, care a
alungat toate durerile”.

Timpul trecu în astfel de conversații.
Namman plecă să-și vadă de afaceri; ma-
mă-sa încă părășea câte-odată pe bolnavă
pentru de-a vedea de afacerile casei, se
întorcea însă în grabă la Dilruba și con-
versa despre unele și altele cu tinera ei
favorită. Cu înecul Turcoica, la început
fôrte rezervată, începă a se desgheta. După
amăca aceea scrisse o scrisore lungă tatălu

de lipsă, ca toți oamenii noștri de bine, toți aderenții sinceri ai programului nostru, toți fii credincioși ai neamului să-și dea mâna și să conlucre la ea.

Și aici ajungem la acei bărbați ai noștri, cari stând la o parte cu mâinile încrucișate, mare parte mârșii și dispuși de cele ce se petrec *intra muros et extra*, nu-și împlinesc chemarea lor de luptători ai partidului și ai cauzei noastre naționale în aceste momente de grea cumpănă.

Locul acestora nu este să stea retrași în unghiulețele lor și să aștepte c'un fatalism oriental desfășurarea dramei, ce n-o oferă cruditatea adversarilor și credulitatea ușoră a multora dintre oamenii noștri. Locul lor este să stea pe plan, să îndrepteze relele și să delatureze pericolele, ce ne amenință, înlocuind ce este de înlocuit și amplând golurile simțite.

Au fost momente, când pentru interesele partidului, pentru marea noastră cauză, pentru păstrarea și afirmarea solidarității naționale, bărbații noștri desinteresați au trebuit să-și impună o *prudentă rezervă*. *Abnegarea lor a fost un act de mare patriotism și iubire de nem.* Dér peste aceste momente am trecut, și aici este în cel mai mare pericol și partid și cauză și solidaritate, decât nu vor sări cu toții din toate părțile în ajutorul lor.

Să nu uite bărbații noștri, chemați prin talentul și prin aptitudinile lor a conduce acest nem asuprit, că vor trebui să răspundă odată înaintea tribunalului istoriei, nu numai pentru faptele lor săvârșite în împlinirea datoriei naționale, ci și pentru cele întreprinse; să nu uite că sentința posterității va fi, că partidul național român, care s'a înființat cu concursul lor, a avut în aceste vremuri de criză și de prigoniri conducerea, ce a meritat-o.

Dacă se va săvârși procesul de premenire, decât cu concursul tuturor bărbaților credincioși cauzei și desinteresați se va pune capăt stărilor bolnăvicioase și anarchice în sinul partidului, atunci, dér numai atunci, vom pute păși cu prospecte sigure de reușire la o concentrare puternică și sănătoasă în mijlocul nostru.

Piedecile.

Aici însă vom da de piedecile, ce ni-le opune guvernul cu ordonanțele sale onoscute, prin cari, în urmărirea politicii nefaste de distrugere a elementului român, și-a încercat norocul, sperând, că d'ora d'ora îi va succeda a escamota cu ajutorul acestor ordonanțe dreptul nostru legal și constituțional de a ne organiza în partid și de-a avea programul, ce corespunde trebuințelor, postulatelor și aspirațiilor îndreptățite ale poporului român.

Peste câte-va zile se împlinesc un an de când vestitul Hieronymi ne-a surprins cu ordonanța sa de dizolvare a comitetului partidei noastre naționale

său. Epistola f'u aruncată în cutia dela postă de către un servitor, fără ca Abbas ori mamă-sa să-i fi vădit adresa. Din întâmplare nici tânărul Maronit, nici mamă-sa încă nu șiau numele Turcului, a cărui fiică petrecea la ei. Când Dilruba vorbea despre dânsul, totdeauna vorbea numai despre tatăl său, și d'omna Abbas era cu mult mai rezervată, decât ca s'o întrebe mai de aproape asupra relațiilor familiare; ér Namman peste tot nu voia să șoie nimic despre Turci și evita de-a vorbi în prezența fetei despre familia ei.

Când după șese zile sosi o epistolă dela tatăl ei, Namman o întrebă numai atata, că este el liniștit după celea ce i-s'au întâmplat. Când Dilruba răspunde: „Tatăl meu mulțămesc lui Allah, că m'ai mântuit“, el nu mai dîse nimic. De repetite-ori mai sosiră din Damasc scrisori și pachete la adresa tinerei Turcoice, dér Maronitul nu se interesa de loc, că cine e trimițătorul; pentru el, Dilruba nu era altceva, decât singur și numai fata, pe care a mântuit-o.

(Va urma).

și de interdicere a funcționării acestui partid și precum am arătat și am constatat de repetite-ori, până aci partidul n'a întreprins încă nici un pas serios spre a remonstra contra acestei ordonanțe ilegale și neconstituționale, și a pretinde cassarea ei.

Responsabilitatea ministrului.

Legea fundamentală de stat privitoare la responsabilitatea miniștrilor (art. de lege III din 1847/48 și de în § 32 p. a.), că ministrii pot fi trași la răspundere „pentru ori-ce faptă sau ordonanță, care vatămă independența țării, garanțiile constituției, dispozițiile legilor existente, libertatea personală sau sântenia proprietății, și pe cari le săvârșesc în calitatea lor oficială, respective le emit“.

Am fi fost și am fi dér în drept, după lege, de a cere punerea în stare de acușățiune a ministrului, care a dat ordonanțele monstruoase dela 16 Iunie, 7 Decembrie 1894 și dela 6 Ianuarie 1895, prin cari se vatămă necontestabil atât garanțiile, ce ni-le oferă constituția existentă, cât și dispozițiile legilor și libertatea noastră personală.

Dacă însă acesta nu ni-a fost și nu ne este cu putință din simpla cauză, că nu suntem reprezentați în cameră, urmând ore de aici, ca noi să suferim acele grave vatămări, să suferim în tăcere să ni-se încalce drepturile cetățenesci și să ni-se interdică ceea ce este permis și de ceea ce se folosește în exercitarea dreptului lor constituțional toți conlocuitorii și concetățenii noștri?

Cele trei ordonanțe ministeriale.

Suntem pe deplin convinși, că și ministrul din cestiune va fi recunoscut în interiorul său absoluta neîndreptățire și absurditatea ordonanței sale dela 16 Iunie anul trecut, dér a riscat acest pas, calculând, — ca de ordinar la ori-ce act de volnicia întreprins în detrimentul poporului român, — la neunirea și neputința noastră și-și va fi dîs: „*nize az oláhokkal most rövid úton el kell bánni*“.

Și când a vădit, că noi nu ne mișcăm și nu întreprindem nimic contra pașului său monstruos, ci în loc de a prinde taurul de corne, într'un târziu numai se intrunesc o adunare de alegători, convocată în pripă la 28 Noembrie an. tr., fără a reprezenta partidul ca atare; când a vădit, că această adunare vine și proteste numai în genere contra ordonanței sale, și că prin cealaltă euunciațiune a ei, că „voescă să se susțină vechia organizația a partidului“, îi dă prilegiu de a afirma, că s'a luat o hotărâre ilegală, denegându-se valabilitatea unei ordonanțe ministeriale, Hieronymi și-a dîs: acum am să le pui paprică peste ordonanța mea dela 16 Iunie și să-i dau calitatea apărării legalității, ce n'o avea până acuma, și așa a scos la lumina ordonanțele din 7 Decembrie și dela 6 Ianuarie, în urma cărora s'au pus în mișcare și șefii autorităților politice din țară, publicând, că nu se mai permit adunări „cu direcțiunea partidei naționale române“.

Delaturarea piedecilor.

Până când se mai dăinuiescă această stare abnormă de-a ne vedé puși de fapt înafară de cadrul legilor și al constituției printr'un ordin ministerial?

Avem un comitet central electoral, pe care l'am incredințat cu conducerea afacerilor partidului nostru. Nu toți membrii acestui comitet au fost întemnițați. Cei ce n'au fost restrinși în libertatea lor personală aveau prin urmare să conducă mai departe trebile partidului.

Dér a venit ministrul și li-a dîs, că în condițiunile de până acuma nu mai pot funcționa ca comitet al partidului național român.

Datori au fost atunci acești membri de-a da sémă partidului național despre ceea ce au lucrat dela conferența din 1893 încoace și în deosebi a-i da sémă despre starea de lucruri creată prin ordinul ministerial din cestiune, cerând avisul lui.

La acesta îi îndreptăția însuși ordi-

nul ministerial dela 16 Iunie 1894 nr. 321, prin care comitetul e chiar provocat de-a aduce acest ordin „la cunoștința tuturor membrilor conducători ai partidului“.

E clar și învederat, că acești membri conducători nu pot fi decât bărbații de încredere ai alegătorilor români, cari au reprezentat și reprezintă partidul.

Era dér neapărat de lipsă, ca conferența generală a acestor bărbați de încredere să fiă conchiămată și să li-se prezenteze ordinul ministerial, cerându-se avisul lor cu privire la dispozițiunile, ce le conține.

La rândul membrilor conducători ai partidului ar fi fost atunci de-a satisface acestor dispozițiuni, sau găsind, că ele nu sunt basate pe lege și constituțiune, de a afla modul potrivit spre a remonstra în contra lor și de a cere cassarea ordinului, dovedind, că partidul nostru nu poate fi privit și tractat ca o reuniune politică, cum îl declară ministrul, că programul lui politic nu poate fi făcut dependent de aprobarea guvernului etc. etc.

Tote aceste însuși nu s'au întâmplat și urmarea este, că membrii conducători ai partidului și prin urmare partidul însuși nu au primit încă nici acun, după un an de zile, cunoștința oficială despre ordinul ministrului dela 16 Iunie nr. 321, ce li-se putea și li-se poate da numai de către membrii comitetului lor electoral conducători, către care a și fost adresat.

Epilog

Acosta este, credem, de ajuns pentru a șoi, ce trebuie să facă bărbații de încredere însărcinați de conferența partidului cu conducerea afacerilor lui, ca să eșim odată din miseria acestei stări desolate, ce ni-s'a creat de-o parte prin prigonirile și lovirile volnice și ilegale, de altă parte prin slăbiciunea și incapacitatea apărării noastre.

Nu poate fi ceva mai trist pe lume, decât a vedé un popor, ca al nostru, redus, după atâtea lupte și jertfe pentru cauza sa, la o situația, ca să nu mai șoie de este fript ori fier.

Ar fi cea mai crudă ironia a sorții și o vecinică pată pe nemul nostru, decât li-r succeda adversarilor, să-l încurce, să-l împiedece în continuarea luptei sale legale și să-i paralizeze forțele naționale cu nisce apucături de reglementare pe cale discreționară administrativă.

CRONICA POLITICĂ.

19 (31) Ianuarie.

În 28 Ianuarie n. o. s'a împlinit anul dela înființarea „partidei populare“. Din incidental acesta, foia catolică „Alkotmany“ face o reprivire asupra trecutului de un an al acestei partide și constată cu mândrie, că „partida a ajuns să fiă aci cea mai organizată între toate partidele din țară.“ Înșiră pe rând persecuțiunile pornite de guvern în contra acestei partide, care a fost cea mai urgentă între partidele ungherești și față cu care stăpânirea n'a fost nici cât de puțin alegătoare în căutarea mijloacelor de prigonire, — dér nici celelalte partide din țară n'au vădit-o cu ochi mai buni.

În scurt timp însă adevărurile, pentru cari luptă această partidă, au atras bunăvoința multora din opoziția, cari în cameră și-au ridicat nu numai odată cuvântul întru apărarea „partidei populare“. Abusurile electorale dela Csakornya, Bonyhád, Dunaszardahely, Neutra, Zolyom și Stomfa au făcut pe mulți să-și deschidă ochii; apoi criza economică, criza financiară, criza socială, criza constituțională, criza parlamentară și alte crize, ce grasază în această epocă a „liberalismului“, au început să pună pe cugete pe mulți bărbați cugetători, cari în urma acesta au început a privi cu ochi mai buni asupra „partidei populare“. În fine foia catolică adaugă, că cu cât „liberalismul“ va merge mai departe în confiscarea drepturilor constituționale, cu atât mai mult se va apropia de absolutism și cu atât mai iute va ajunge „partida populară“ la învingere.

O telegramă din Viena anunță, că anti-semitismul a raportat în Austria o nouă victorie. Anume mandatul orașului Steyr din Austria de sus, care până aci a fost în mâna partidei „liberale“, a fost cucerit de anti-semiți, învingând la alegerile din zilele acestea candidatul antisemit Dr. Erb cu o majoritate de peste 300 voturi față cu candidatul „liberal“. Perderea acesta e foarte simțită pentru partida dela putere, care și de aci perde terenul în favorul anti-semitilor.

Pe cetitori îi va interesa de sigur să șoie, ce dîce și Muscalii despre milenul unghereș. În privința acesta poate servi spre orientare un articol al lui „Viedomosti“ din St.- Petersburg, care dîce, că milenul este o înșelăciune, deoarece înainte de asta cu o miia de ani este adevărat, că Arpad a năvălit în Ungaria în fruntea unei oete de Turci și Cazaci, dér aceștia au fost de origine rusescă, pe când Maghiarii, cari pe atunci tâbarau pe lângă Marea-negră numai în secolul al XIII-lea au început a se ivi în acest pînt. Esposiția milenară, continuă foia rusescă, nu va fi cercetată de nici un Rus, deoarece Rusii în același timp vor avé o adunare la Nijni-Novgorod. — În acest spirit de dușmănia e unu întreg articolul foiei rusesci.

SCRIRILE ZILEI.

— 19 (31) Ianuarie.

Vulturul cu două capete furat. Se scrie din Arad, că de pe perețele bisericii sârbesci de-acolo într'una din nopțile aceste a fost furată emblema vulturului cu două capete, împreună cu maroa Austriei, ce se afla acolo de pe timpul absolutismului. — Pe calea acesta vor „patrioții“ să „naționalizeze“ statul poliglot!

Răpaușul de Dumineca și milenul. În cercurile comerciale din Budapesta s'a pornit o mișcare, care are de scop a esopera, ca în timpul cât va dura esposiția milenară, comercianții să nu mai fiă obligați a-și ținea prăvăliile închise Dumineca și în zile de sărbătoare. Față cu această pornire, din sinul clerului catolic s'a lansat părerea, că nu numai n'ar fi bine a se sista răpaușul de Dumineca, dér ar trebui, ca ei să fiă introdus pentru ziua întregă, așa că prăvăliile să nu fiă nici un minut deschise Dumineca și în sărbători, putând ast-fel și comercianții să cerceteze și studieze esposiția. În Londra, care este centrul lumii comerciale, se țin Duminecile și sărbătorile în tot-deuna și nici cu ocaziunea ultimei esposiții universale nu s'a făcut excepțiune dela această regulă.

Convertire. Zilele acestea o fiică a Jidanului Engelhardt Nathan din Arad a trecut la religia romano-catolică. Ea a fost botezată în biserica minoritilor din Arad, dându-i-se numele *Amalia*, în locul numelui „Margit“, pe care l'a avut mai înainte. După trecere ea s'a și cununat cu un tînăr catolic, cu numele Wolf.

Sinuciderea vice-primarului din Agram. Mare senzația a produs în Agram sinuciderea vice-primarului de-acolo Stankoviof, care făcea parte dintre cei mai aleși cetățeni ai Agramului. La început se lățise fama, că o perdere mare la bursa ar fi fost cauza sinuciderei. Acum însă se afirmă, că Stankoviof a fost victima unei cestiuni de onore. Anume se dîce, că cu ocaziunea cunoscutelor demonstrațiuni anti-maghiare din Agram, organul Sârbilor radicali „Sobobran“ ar fi atacat vehement pe Stankoviof, numindu-l chiar *laș*. Dér Stankoviof era și căpitan la honveđ și autoritățile militare nu putură suferi această ofensă la adresa unui coleg al lor. De aci se dîce, că ar deriva cauze sinuciderei lui. De-altmintrelea o telegramă mai nouă spune, că s'ar fi constatat despre el, că n'a fost tocmai cu mintea la loc în momentul sinuciderei.

Pe socotela Slovacilor. Zilele acestea fișpanul comitatului Neutra a raportat în

dunarea comitatului, că ministrul de interne a aprobat hotărârea congregației, de-a erfi 100,000 fl. pentru monumente în amintirea mileniului. Din acești bani, 10,000 fl. au fost destinați pentru „Kulturegylet” din Ungaria nordică; 20,000 fl. pentru înființarea unei școli superioare de fete ungurești în Neutra, pentru scrierea monografiei comitatului (vezi bine, că în spirit denaturat unguresc) 10,000 fl. etc. etc. — Plătesce, Slovacule, ca să-și poți face „patrioții” merite!

—o—

Un ministru democrat. Ziarul „Vorwärts” din Berlin anunță, că ministrul german Miquel a refuzat nobilitatea, pe care a voit să i-o conferască împăratul Wilhelm; a făcut-o aceasta pe motiv, că o astfel de distincțiune ar sta în contradicție cu vederile sale politice de mai înainte.

—o—

Protestare. Suntem rugați să publicăm următoarea protestare: „Secțiunea ligii culturale din Paris protestă contra suspendării arbitrare a activității societății „Petru Maior” și constată cu durere, că Maghiarii nu vor să-și schimbe tactica lor de maghiarizare”.

—o—

In cestiunea societății „Petru Maior” se scrie din Budapesta, că Sâmbăta trecută s'a prezentat din nou la localul societății o comisiune din partea guvernului, cerând lămuriri cu privire la unele constatări din procesele verbale ale ședințelor din anii trecuți, cari celor de sus li-s'au părut suspecte. Intre acestea numără scrierea „Horia” de G. Popp, edată de societate acum patru ani, apoi o lucrare a membrului V. Moldovan, intitulată „Repriviri istorice” etc. Cu un cuvânt, rezultatul reprezentațiunii studenților români în afacerea suspendării societății s'a mai amânat încă pe câteva săptămâni.

—o—

Onomastica lui Kneipp. Dilele acestea și-a serbat renumitul propovăduitor al curei cu apă, Sebastian Kneipp, onomastica sa în Würshofen. Au luat parte la această serbare 700 de oșpeți, câți se află actualmente în stabilimentul său de cură. Cu această ocaziune Kneipp a adresat oșpeților sei dela băi o vorbire, în care reaminti atacurile ridicate contra lui din partea unor țiare din cauza metodei său de cură. El numi nedemne aceste atacuri, de ore-ce în siguranța metodei său de cură el crede necondiționat, ba după mărtașă lui — dize Kneipp, chiar și inimicii vor fi siliți să recunoască acest metod. Vorbirea și-o termină cu cuvintele: „De altminterea injure-mă ei cât le place, eu le întorc spatele mele cele late. Humorul meu cel sănătos nu mi-l vor strica ei”.

—o—

Victimele unui câne turbat. În comitatul Târnavei mică au fost dilele acestea foarte mulți oameni mușcați de un câne turbat. Cănele a umblat prin mai multe sate și în timp de două zile a mușcat 34 de oameni, mai mulți încă și mai multe vite, până ce în urmă fu pușcat. Se dice, că oamenii sunt greu răniți. Cănele s'a arătat prima-dată în comuna Boiu mic în 19 l. o. și aci, după-ce a mușcat doi oameni, s'a dus în Șard, unde a mușcat trei oameni. De aci a trecut în comitatul Târnavei-mari, în Sighișoara, unde a mușcat 7 oameni foarte grav; în comuna Șaiou a mușcat trei oameni, în Apold 7 și de-aci s'a dus în pădurea comuniei Hendorf. Cănele străbătut până în comuna Pusta-Țelinar și după-ce mușcă și aci 6 oameni, se întorse erași în pădure și de-aci în comuna Hendorf. Aci răni 4 persoane, după care s'a dus în comuna Retișdorf și de-aci în comuna depărtată Daia. În aceste două comune încă mușcă câte-o femeie, și abia după aceea a fost pușcat. Dintre răniți, câți-va au fost internați în 21 l. o. în institutul Pasteur din Budapesta. — E caracteristic, că cănele în timp de două zile a putut să percurgă 60 de chilometri, mușcând atâtea persoane, fără să se fi aflat o pușcă, cu care cănele se poți fi omorât. Urmările dărei pe pușcă sunt greu simțite de bieții locuitori.

„Partea lui Slaviol în crisa „Tribunei”.

Sub acest titlu „Tribuna” de Vineri 19 (31) Ianuarie a. o. publică o scrisoare, ce a adresat-o I. Slaviol înainte cu șese săptămâni d-lui Dr. Rațiu, și care ilustrează în mod drastic partea, ce-o are d-l Slaviol în așa numita „crisă a „Tribunei”.

Scrisoarea subscrisă de Ioan Slaviol e datată dela Măgurele (lângă Buouresol) 29 Noemvre v. și se referă la cazul cu „sequestrarea”.

În introducere spune, că după-ce d-l Brote, „omul nostru de încredere”, fu silit de guvernul ungar să se lapede de sarcina de proprietar al „institului Tipografic”, s'a luat înțelegere să-o primescă d-l Popa Necșa și în urmă d-l Livia Albini „tot ca om de încredere al nostru al tuturor”.

Vorbesc apoi de actul subscris de Necșa și în urmă de Livia Albini, prin care se declară dator cu suma de 19,000 fl. și dice, că cei mai apropiați amici ai săi stăruiau, ca acest act să nu fiă subscris, d-er el (Slaviol) a mers dela Buouresol la Sibiu auume spre a-i indupleca să nu mai stăruie pentru nesubscriere.

Afiând acum despre sequestrul cerut prin judecătoria de Dr. Rațiu, d-l Slaviol dice: „Îmi iau voia a vă încredința, că d-l L. Albini e și ați omul de încredere al nostru și de a Vă ruga să nu vă puneți în conflict cu noi urmându-l judecătoresc pe d-lui...” apoi continuă din cuvânt în cuvânt astfel:

„D-văstră sunteți președinte al partidului național român și astfel cel mai autorizat reprezentant al Românilor din țările coronei ungare; aici însă, în țera această mai alis astăzi, reprezentantul autorizat al Românilor de peste Carpați e — d-l Eugen Brote: e prea mare răspunderea, pe care o primiți și eu vă rog să nu provocați conflictul”.

„Tribuna” numai în înțelegere cu noi, prin oameni, cari se bucură și de a noastră încredere și cu ajutorul nostru se poate susține; vom stăruii deci cu toate mijlocele, ca ea să rămână, ca până acum, sub purtarea de grijă a unui om, care se bucură și de a noastră încredere”.

„În cel mai rău caz vă vom plăti, ceea ce aveți dreptul de a cere și vom merge singuri, cum am mers înainte”.

Dice apoi, că „ceea ce Dr. Rațiu are dreptul a pretinde e foarte puțin” și că în virtutea unui act subscris de Rațiu și păstrat de el (Slaviol) „adevărul creditor sunt cei 25 membri ai comitetului” și îl roagă să curme certa, „să ne înțelegem între noi și fă-a mijlocirea judecătorilor unguresci”. („Tribuna” observă aici, că oamenii de încredere ai d-lui Slaviol au recurs la judecătorii unguresci.)

D-l Slaviol își încheie scrisoarea cu următoarele rânduri:

„Noi recunoștem, că fără de D-Văstră ni-ar fi foarte greu să ducem lupta înainte: recunoșceti și D-Văstră, că fără de noi sunteți slabi”.

„Lupta e, altfel, o datorie, și noi ne vom face, după cea mai bună a noastră primă-cepere, în toate împrejurările datoria, fie chiar și singuri, ba la nevoi și în largul lăsat de D-Văstră”.

„Nu voesc însă să mă impac cu gândul, că toamă acum ne veți lăsa singuri, ori veți căuta chiar pretexte de a Vă însoți cu cei ce până ieri Vă erau adversari. (Cine? Red. „Trib.”. Îmi fac d-er iluziunea, că ne vom înțelege, cum atâtea timp ne-am înțeles.”

„Tribuna” dice, că scrisoarea i-s'a prădat d-lui Dr. Rațiu de-o persoană privată într'un plic deschis, pentru ca înainte de d-sa să-o citescă Russu-Siariann, nepotul d-lui Slaviol, L. Albini, „omul de încredere al d-lui Slaviol și ai colegilor săi de luptă etc.” apoi esclamă:

„Eată izvorul tuturor intrigilor, ce s'au țesut în timpul din urmă. Eată de unde s'au pornit toate curentele, cari turbură armonia în comitet și partid!”

D-er scrisoarea ne mai arată un moment important: vederile acelor bărbați ai noștri, cari petrec peste Carpați. Deși au

părăsit patria și trăiesc în „retragere și uitare”, ei totuși știu să ne conducă pe noi partidul național al Românilor din Ardeal Bănat și Ungaria!”

„...Ei vor să vină să ne plătescă, și să ne alunge, pentru a-și pune omenii lor de încredere.”

„Cum? Așa de rușinos să stea partidul poporului român, ca fără doi-trei oameni să nu se poți conduce, să nu se poți susține?”

„Imposibil, căci atunci nevrednici am fi de o sorte mai bună.”

„Ori și cine, de ori și unde poate servi causei naționale, decât are mijloce și puteri, ba e dator chiar a o servi. Cine însă are pretensiuni de a da directivă, de a conduce, acela să vină aci, în mijlocul nostru, în mijlocul câmpului de luptă, să sufere dimpreună cu noi și să lupte în aceleași împrejurări cu noi, alt-cum nu-l recunoșcem!”

SCIRI ULTIME.

Bucouresci, 30 Ianuarie. Marele stat major al armatei a terminat lucrările pentru repartitia oficerilor de miliții. Pe lângă fiă-care regiment de infanterie se va crea câte un batalion de miliții. Cadrele oficeresci ale acestor batalioane vor fi completate cu oficeri de miliții de pe teritoriul regimentelor.

Sofia, 30 Ianuarie. S'asigură, că decât botezul prințului Boris nu se face până la finitul unei luni Ianuarie st. v., va demisiona întreg cabinetul.

Literatură.

Convorbiri literare, anul XXX. Acastă revistă, după ce a apărut în timp de 28 de ani sub direcțiunea recunoscută a d-lui Iacob Negruzzi, se publică de un an de zile sub conducerea unui comitet de redacțiune, compus din cei mai valoroși reprezentanți ai generației mai tinere.

Grație avântului crescând, ce-l primește zilnic cea mai veche Revistă a literaturii noastre, și pentru a răspunde mai bine cerințelor publicului, subscrisul editor se vede îndemnat a face și din partea sa toate sacrificiile pentru a menține la nivelul convenit importanța acestei opere de cultură literară și științifică. Astfel dela 1 Ianuarie 1896, când Revista a intrat în al 30-lea an al existenței sale, am scăzut prețul abonamentului și în același timp am sporit numărul cotelor, introducând în fiă-care număr, pe lângă materia aleasă literară și științifică obișnuită, traduceri bine făcute din operele cele mai alese și mai interesante ale literaturilor străine, în deosebi din acele opere, cari au o importanță reală, fiă că autorul lor se bucură sau nu de vre-o întâmplătoare celebritate. În această alegere, în interesul publicului, se va da preferință operelor scrise și mai puțin accesibile publicului nostru, precum e limba germană, engleză, italiană.

Costul abonamentului e: Pentru România și țările locuite de Români, pe 6 luni 7 lei 50 bani; Union postale 10 lei; Numărul 1 leu 25 b. Gratis nu se dă nimănui. Cine nu plătesc abonamentul pe 6 luni până la 25 Ianuarie 1896, nu primesc Nr. 2 următor.

Bucouresci, 10 Ian. v. 1896.

Librăria Carol Müller.

În tipografia „A. Mureșianu” din Brașov a apărut: **Povestiri economice** despre grădinarit, economia câmpului, vierit și pădurit, de Ioan Georgescu. O carte foarte oșitoare pentru plugari, scrisă în stil ușor de priceput. Cartea are 136 pag. și costă 25 cr. De vânzare la tipografia A. Mureșianu în Brașov, și la librăria d-lui Nicolae Ciurcu, Brașov.

DIVERSE.

Crimele și țiarele. De repeți-te-ori s'a discutat asupra cestiunii, decât n'ar fi

bine, ca să se restrângă publicarea scirilor privitoare la dueluri, în speranța, că prin aceasta s'ar pute reduce și numărul dueldurilor. Medicii tribunalelor afirmă, că publicarea amănunțită a diferitelor crime prin țiare are un efect epidemic asupra omenilor slabi de așger și aplicați spre crime. Pentru dovedirea acestora ei se provocă de exemplu la Francaia, unde mania de-a atenta cu dinamită a încetat, îndată ce țiarele au început de-a mai publica pe lung și pe larg astfel de atentate, ér la pertractarea proceselor s'a interzis publicitatea. Țiaristii din Elveția încă au hotărât, ca în viitor să publice foarte pe scurt crimele, ca de exemplu: în țiaua cutare a unei cutare individul N. R. a ucis pe C. P.; tribunalul din X a condamnat la mărte pe S. M., care omorise pe N. M. etc. Cu bun exemplu a premers în privința aceasta și redactorul țiarului „Morning Herald”, care încă în 1883 a interzis cu desăvârșire de-a se publica în foia sa sciri privitoare la crime și demenții. „Figaro”, care este una dintre cele mai mari foi ale Parisului, încă nu publică asemenea sciri, decât numai în extras. Acum se sulevăză ideea convocării unei conferențe internaționale, în care să se stabilească modul, cum ar fi a-se publica scirile privitoare la crime, pentru ca publicarea să nu mai fiă mijloc de corumpere a societății.

Salarisarea femeilor în Germania. Despre salarisarea servitoarelor și a femeilor, cari ocupă funcțiuni în Germania, s'a publicat o statistică, după care salariul telegrafistelor este de 1150—1520 mărci la an, ér al celor dela telefon este numai de 500 mărci. Femeile, cari sunt comptabile, au 60—120 mărci lunar, îngrijitoarele de bolnavi au pe 4 mărci. Cele dela tipografi au pe săptămână 24—32 mărci. Femeile, cari se ocupă cu rețușarea fotografiilor, au lunar 46—100 mărci. Salariul învățătoreselor este 2000—2400 mărci la an.

Istoria fabricării trăsurilor. Într'o adunare a reuniunii inginerilor și arhitecților din Ungaria, un membru al reuniunii A. E. Illés, a ținut o conferință despre inventarea trăsurilor. Numitul membru atribuie această invențiune Ungariei și dice, că dintre toate invențiunile, ce s'au făcut până acum Europa are să mulțumescă această în locul prim Ungariei. Conferențiarul dice, că numele „cociu”; ce se află aproape în toate limbile Europei, înlocuind numirea de „trăsură”, probabil că e imprumutat dela satul Cociu din comitatul Comorn, d-er fiind-că acesta nu se poate constata, este cel puțin probabil, dice Illés, că cociile au fost aduse în Europa din Asia, de către Uguri. Cu 200 de ani înainte de Chr., pe câmpiile Chinei vagabunda un popor, pe care scriitorii dinastiei hunice îi numesc Kao-tse-ni, căruș-călări. În actele din veacul al XIII-lea încă se află cuvântul „cociu”. În veacul al XIV și XV-lea apare și cuvântul „hinteu” (hintó); așa se dice, că Ladislav V a făcut un cadou soției regelui din Francaia Carol VII un „hinteu”, adică calăscă. Francesii se se fi mirat de acest obiect, până atunci necunoscut lor. Pe când în Ungaria călătoria cu trăsura era lucru de toate dilele, încât la 1400 în mai multe orașe și cu deosebire în Pojun se aflau chiar și trăsuri de închiriat, pe atunci în celelalte țări ale Europei călătoria cu trăsura era desconsiderată, ba chiar oprită prin ordinațiuni. Cu date istorice, ba chiar și cu date limbice, se poate constata, dize conferențiarul, că trăsurile numai în suta a XVI au fost introduse și în celelalte țări ale Europei. În Austria și Germania au fost folosite pentru prima-ora de dinastia habsburgică. În Francaia pe timpul lui Francisc I se aflau numai 3 calești, în Anglia numai în 1580 s'a adus prima calăscă din Germania; în Spania au fost introduse; pe timpul principelui Ioan de Funlanda în jumătatea a doua a sutei XVI.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 30 Ianuarie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.30
Renta de corone ung. 4%	99.—
Impr. oil. fer. ung. in aur 4 1/2%	125.50
Impr. oil. fer. ung. in argint 4 1/2%	102.—
Oblig. oil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.70
Bonuri rurale ungare 4%	97.15
Bonuri rurale croate-slavone.	98.—
Imprum. ung. cu premii	153.—
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	142.—
Renta de hartie austr.	100.65
Renta de argint austr.	100.95
Renta de aur austr.	122.46
Losuri din 860	148.—
Actii de ale Banței austro-ungar.	1020.—
Actii de-ale Banței ung. de credit.	421.50
Actii de-ale Banței austr. de credit.	372.25
Napoleonori.	9.61 1/2
Marci imperiale germane	59.30
London vista	121.25
Paris vista	48.07 1/2
Rente de corone austr. 4%	100.65
Note italiene.	44.20

Nr. 416—1896.

PUBLICAȚIUNE.

Prin publicațiunea din 29 Aug. 1893 Nr. 10804—1893 s'au provocat acei posesori de case, cari din incidentul instalațiunei anectărei apeductului la casele lor, au introdus din casele lor canaluri de scurgere în canalurile deschise și acele subterane, ca în sensul ordinei orașenesci de clădit, să arate astfel de introduceri de canaluri imediat oficiului orașenesc de clădiri.

De vreme ce prin astfel de introduceri defecte, străbat prin canalurile de scurgere toate gasurile stricăcioase ce se desvoltă în canalurile principale în case, cauzându-se în urma acestora diferite boale infectuoase, de aceea se provacă din nou toți acei posesori de case, cari au introdus până acuma și vor introduce și pe viitor astfel de canaluri

de scurgere în casele lor, ca să arate această scripturistice magistratului orașenesc, pentru ca să li-se pōtă da spre acest scop permisiunea din partea oficiului orașenesc de clădiri. In arătare este de a-se aminti scopul introducerii canalului de scurgere, adecă: decă prin acest canal are de a-se scurge numai apă curată séu și apa folosită.

După săparea canalului și anume înainte de ce să se acopere canalul este de a-se avisa oficiului administrativ al apeductului orașenesc, prin care să se constateze modul lucrării luându-se act despre situațiunea canalului.

Acei cari în contra acestei provocări introduc fără permisiune oficiosă astfel de canaluri de scurgere, séu chiar în cazul reparaturilor rup pavagiul fără permisiune oficiosă, să pedepesc în sensul §-lui 86 a ordinei de clădit și li-se casséză totdeodată astfel de canaluri introduse.

Brașov, în 16 Ianuarie 1896.

886

Magistratul orașnsc.

Anunțuri

(insertiuni și reclame)

Suntă a se adresa subscrise, administratiunii. In cazul publicării unui anunț mai mult de odată se face scădemēt, care crește cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Admi. istr. „Gazeta Trans.“

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potă cumpăra în librăria Nicolae Ciureu.

Cursul pietei Brașov.

Din 31 Ianuarie 1896.

Banconote rom. Camp.	9.51 Vënd.	9.54
Argint român. Cump.	9.47 Vënd.	9.52
Napoleon-d'ori Camp.	9.57 Vënd.	9.61
Galbeni Camp.	5.62 Vënd.	5.67
Ruble rusesci Cump.	127. 1/2 Vënd.	—
Marci germane Cump.	58.80 Vënd.	—
Lire turcesci Cump.	— Vënd.	—
Soris. fonc. Albina 5%	— Vënd.	—

Convocare.

Reuniunea de imprumut și păstrare „SPERANȚA“ va ține

a XI-a adunare generală ordinară în Borgoprund la 29 Februarie 1896 3 ore p. m.

OBIECTELE:

- 1) Censurarea rațiunilor, statuirea bilanțului și împărțirea dividendelor.
 - 2) Propunerile direcțiunei și al consiliului de inspecțiune.
 - 3) Propunerile membrilor.
- Petru cazul, când la acest termen nu s'ar aduna membrii de-ajun în înțelesul statutelor, tot prin acest anunț se convocă a doua adunare generală pe 11 Martie 1896 la ore p. m.

Borgoprund, în 28 Ian. 1896

Dr. N. Hanganuțiu, directorul reuniunei.

887,1—1.

De anul nou, Noroc nou.
Ne mai pomenite șanse de câștig

oferă a

II-a LOTERIE DE CL. UNGARA
concesionată de stat.

Prima tragere a loteriei deja

la 5—8 Februarie

Din 120,000 losuri la sortirea a trei clase, sunt

45,007 Câștiguri

în sumă totală de

Nouă milioane două sute de mii corone

Urméză decă la tragerea loteriei

pe 2 1/2 losuri un câștig.

Câștigul cel mai mare în cas favorabil este de

„UN MILION“.

O premie: 600,000 corone pe urmă

1 Câștig principal à 400.000	7 Câștiguri à 10.000
1 " " " 300.000	14 " " 8.000
1 " " " 200.000	34 " " 6.000
2 " " " 100.000	16 " " 4.000
1 " " " 80.000	120 " " 2.000
2 " " " 60.000	226 " " 1.000
4 " " " 40.000	200 " " 400
2 " " " 30.000	4370 " " 200
4 " " " 20.000	9000 " " 120
2 " " " 10.000	9300 " " 80

și 22,000 câștiguri de 150 corone.

Losuri originale clasa i. Losuri originale compl. pentru toate 3 cl.

1/1 los 1/2 los 1/4 los 1/10 los 1/20 los 1/1 los 1/2 los 1/4 los 1/10 los 1/20 los

20 fl. 10 fl. 5 fl. 2 fl. 1 fl. 60 fl. 30 fl. 15 fl. 6 fl. 3 fl.

recomandă și trimite plătind înainte prețul, séu cu rambursă

Casa de bancă

JACOB L. ADLER,
în Brașov.

La tragerea trecută a loteriei I de clasă ung. din losurile vëndute de noi au câștigat Una sută cincă mii de corone.

Pentru porto și lista câștigurilor pentru o clasă sunt 25 cr. a se trimite.

A V I S!

Prenumerățiunile la Gazeta Transilvaniei se potă face și reînnoiri și când dela 1-ma și 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonati să binevoiască a arăta în deosebi, când voiesc ca espedarea să li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se aboneză din nou, să binevoiască a scrie adresă lămurit și să arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Giro-Conto
la banca
Austro-Ungar.

Casa de bancă, comisióne și
de schimb

Telefon
Nr. 90.

NUSSBÄCHER & BEER
BRAȘOV.

Avem onóre a recomanda serviciile nōstre în toate afacerile și transacțiunile de bancă și anume:

Cumpărăm și vindem monede de aur și argint, losuri, hărtii de valóre indigene și streine, actii, scrisuri fonciare, obligații, după cursul zilei.

Acordăm avansuri până la 80% din valórea cursului pe hărtii de valóre ale statului, scrisuri fonciare și priorități; 70% din valórea cursului pe hărtii de bancă și efecte ce sunt cotate la bursele din Viena și Budapesta cu dobândă moderată.

Rescumpărăm fără nici o detragere totfelul de cupóne.

Escomptăm polițe comerciale din țară și îngrijim incasso de polițe, asig-streine și nații pe toate piețele Europei, cum și transociene.

Eliberăm Checuri cu provisióne mici pe toate piețele comerciale europene și transociene.

Primim depuneri în socotélă, corent și bonificăm 5% netto, interese după invoire până la

Asigurăm foarte ieftin losuri la tragere cu câștigul cel mai mic, pentru diferența cursului.

Atribuim o deosebită atenție afacerilor cu efecte și suntem în poziție ori și ce hărtii de valóre a-le vinde, după cursul zilei.

Suntem la dispoziție de a da informațiuni și deslușiri speciale. — Convertim capitale plasate în efecte, cari aduc interese mici, în efecte cu interese mai mari.

Efectuăm ori și ce operație la bursele din lăuntru și streinătate în mod foarte culant, dând ori și ce informații. — Aflându-ne în relații strinse cu Filiala Transilvană a Banței ungare de escompt și schimb, suntem în plăcuta poziție de a finalisa foarte avantajios toate transacțiunile de bancă.

Promese la
tote tragerile
de loterie.

Comunicăm cu plăcere ori și ce informații și consilii consciențioase în afacere de bancă și prin corespondență.

Revisie de
losuri gratis.